

ընդհանուր ժողովն է անսխալ եւ անյաղթելի բնույթով ճշմարիտ բանի, որ կրնայ ուղղել զսխալանալիս պապին: Վիրգիլիոս պապը Դիոդորոսի, Իբասայ եւ Թեոդորետոսի գործքը, որ երեք գլուխք կրսուին, եղաւ ժամանակ որ ուղղափառ *սէյի* ընդունեց, եւ եղաւ ժամանակ որ հերետիկոս *սէյի* դատապարտեց:

«Եւգինէոս Դ պապը առաջ կոնդակ հանեց՝ Բասիլեան ժողովը ընդունելի չէ *սէյի*, եւ յետոյ յետս կոչուան ըրաւ վերջին կոնդակաւը, եւ զնոյն ժողովը ընդունելի *սէյի* հրատարակեց, որ ի ժՉ գումարման Բասիլեան ժողովոյն կարդացուեցաւ:

«Շատ Հռոմայի քահանայապետներ իրենք զիրենք սխալական *սէյի* ճանչցան: Լեւոն Դ պապը, Իննովկենտիոս Դ պապը, Կղեմէս Դ պապը, Գրիգոր ԺԱ. պապը. սա իր կտակին մէջն ալ գրեց՝ թէ պապն կրնայ մոլորիլ եւ պիտկոպոսական ժողովին մէջն ալ որ կրսուի գոնսխորոշում:

«Ահա Փէշտրմալճեանին ըսածը՝ թէ «Հռոմայու ատեանը մոլորութեամբ գործոյ սխալեցաւ կամ կրնայ սխալիլ» *քախրի* կրնեն ամենայն ուղղափառաց ազգը, նաեւ նոյն Հռոմայու պապերը: Ապա այս գովէճցիին վճռոյն *կհորե* ամենայն ազգ ուղղափառաց, կամ որ

նոյն է՝ կաթողիկէ եկեղեցին Քրիստոսի, սխալական բռնելով զՀռոմայի աթոռը կամ վճիռը, կամ զփափը, անտանելի հերետիկոս եղաւ, եւ այսպէս բոլորովին ջնջեցաւ եւ բարձաւ յաշխարհէ եւ իսպառ յաղթահարեցաւ կաթողիկէ եկեղեցին Քրիստոսի:

«Թող հիմա լսէ գովէճցին, իՔրիստոսէ հաստատած վէմը, եւ այն վիմին վրայ շինուած ուղղափառ եկեղեցին ո՞վ է եղեր խորտակողը եւ բոլորովին ջնջողը. *անասա* Փէշտրմալճեանը թէ այս կամակոր եւ տգէտ զբաբանը, որ Հայոց եկեղեցին հերետիկոս երեւցնելոյ *խայրէքովն* կաթողիկէ եկեղեցին ուղղափառաց հերետիկոս երեւցուց: Նաեւ եթէ Յիսուս Քրիստոս յատուկ Հռոմայու ժողովոյն կամ մասնաւոր եկեղեցւոյն համար ըսաւ թէ «Դրունք զժողոց զնա մի յաղթահարեսցեն», ահա ցոյց տուինք անոր սխալական ըլլալը, եւ շատ անգամ սխալիլը եւ յաղթահարիլը. ապա այդ մարդոյն խօսքին *կհորե* Քրիստոսի վճիռը սուտ պիտի ըլլար. *շաֆին* Քրիստոսի խօսքը սուտ չի կրնար ըլլալ, «Երկինք եւ երկիր անցցեն, ասէ, եւ բանք իմ մի անցանիցեն»: Ուրեմն այդ գովէճցիին խօսքը սուտ է, որ ընդհանուր եկեղեցւոյն համար ըսած խօսքն Քրիստոսի՝ յատուկ Հռոմայու ժողովոյն եւ եկեղեցւոյն վրայ կտանի:

(Շարայարութիւնն ու վերջն յառաջիկայս.)

ԱՌԱՎ

ԳՍՅԼ ԵՒ ՀՈՎԻԻՔ.

Օր մը գայլը մօտ ման կուգար հովիւներու գաւիթին,

Պատին ծակէն ներս նայեցաւ, նոր բան զարկաւ իր աչքին.

Տեսաւ՝ հովիւք հանգիստ սրտով կընտրեն գառանց գէրերը,

Կըփողոտեն ու կըպարպեն այն խեղճերուն փորերը.

Իսկ շընբեր խելօք խելօք պառկեր են:

Տրտում տըխուր մէկդի գընաց գայլն ըսելով ինքնիրեն.

«Ա՛խ պարոններ, ինչ վայնասուն պէտք էր ձեզմէ լրտէի

Թէ որ ատոնք ընողը ես լինէի:»

ՔՌԻՆՈՎ.